

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. Damnatus fuit in Concilio Ephesino primo, quòd Nestorio favere videretur. Dejectus autem fuit invocatus & inauditus in secundo, in consequentiam sententiæ à primo latae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

Episcopum Cyrensem : qui non fuit depositus in secunda synodo Ephesina, ut visum Baronio & Perronio.

II. Damnatus fuit in Concilio Ephesino primo, quod Nestorio favere videretur. Dejectus autem fuit invocatus & inauditus in secundo, in consequentiam sententiae à primo latae.

III. Oppressus Theodoretus Leonem Papam appellavit; à quo receptus est in communionem, atque ea ratione episcopatum suum recepit. Admissus dein ad synodum Chalcedontensem, gravis controversia occasio fuit; quam ut sedarent Iudices, dixerunt eum venisse tantum ut accusatorem. Absoluta ergo non fuit restitutio Theodoretii.

IV. Restitutio haec integra fuit postquam iudicio synodi & Imperatoris comprobata fuit, post anathema Nestorio dictum à Theodoro.

V. Leo ipse agnoscit definitivum decretum de restitutione Theodoretii debere fieri in synodo.

VI. Agitur de collectione canonum à Theodoro concinnata, in qua additi sunt canonès Sardicenses. Aberravit illi à collectione quam Concilium Chalcedonense probavit.

I. DIOSCORI saevitia afflixit etiam Theodoretum Episcopum Cyri in patriarchatu Antiocheno; adeo ut coactus fuerit sedis apostolicae auctoritatem implorare, ut Ecclesiae suae restitueretur. Existimant Cardinales Baronius & Perronius Theodoretum à Dioscoro depositum esse in Concilio secundo Ephesino. Sed acta hujus Concilij probant institutam in eo accusationem non fuisse adversus Theodoretum, sententiam verò latam esse solum adversus Flavianum & Eusebium Episcopum Doriæ, Eutychetis accusatorem. Sanè Leo solius depositionis Flaviani meminit in suis epistolis. Itaque, ut ego quidem existimo, res suprâ repetenda est.

II. Theodoretus unâ cum Ioanne Episcopo Antiocheno damnatus fuerat in Concilio primo Ephesino, eò quod scripsisset adversus anathematismos Cyrilli & synodi Alexandrinæ, atque ideo videretur favere Nestorio. Ac licet concordia rediisset Ecclesiis Alexandriae & Antiochiæ, restitutaque esset earum communio, Ægyptij tamen ferre non poterant Theodoretum. Vnde factum ut Imperator Theodosius, cum convocaret secundam synodum Ephesinam, scriperit ad Dioscorum nolle se ut Theodoretus ad eam accedat, nisi ita prius decreverit universa synodus. Quoniam verò deinceps intellexerat futurum fortassis ut quamplures Episcopi optarent heic adesse Theodoretum, à quo alienatum se esse ait Princeps quòd in causa fidei scripsisset nonnulla Cyrillo contraria, altera epistola Dioscoro Alexandrino, Juvenali Hierosolymitano, & Thalassio Casareensi maximam tribuit auctoritatem in causa Theodoretii & aliis quæ spectant ad cogni-

tionem synodi. Dioscorus, qui tam illustri potestate ornatus erat, Theodoretum non judicavit in Concilio. Vocandus enim erat ipse, & causa ejus examinanda; cum tamen contraria prorsus cura Dioscoro sederit, nimirumne Theodoretus accerferetur. Itaque Dioscorus eum habens pro damnato in prima synodo Ephesina, tanquam hæreseos Nestorij fautorem, declaravit coram synodo curaturum se ut Ephesini canonès adversus illum custodiantur, eumque velut Nestorianum ab Ecclesia sua expulit. Huc enim alludunt Ægyptij in Concilio Chalcedonensi. *Cyrillum* inquirunt, *eicimus, si Theodoretum acceperimus. Canonès istum ejecerunt.* Vnde constat verba hæc eorundem Ægyptiorum, *coram universa synodo damnatus est,* significare eum fuisse damnatum ommissis iudiciorum solennibus, in consequentiam sententiae Concilij primi Ephesini.

III. Oppressus Theodoretus, Leonem Papam appellavit. Appellatio autem ejus extat difertis verbis in epistola quam scripsit ad Leonem, itemque in epistola ad Renatum Diaconum: in quibus explicat fidem suam, ostenditque se non esse Nestorianum. Eum itaque Leo recepit in suam communionem, ut ait Paschasius Legatus in actione prima Concilij Chalcedonensis, atque ea ratione episcopatum illi suum restituit. Eum porrò in actione prima Concilij interesse jusserunt Iudices imperiales, ob eam videlicet causam, ut ipsi inquirunt, quòd sanctissimus Archiepiscopus Leo ei episcopatum suum reddidisset, & quòd divinissimus & piissimus Imperator præcepisset eum adesse in Concilio. Attamen quoniam Ægyptij, Palæstini, & Illyriciani gravissimos tumultus excitabant adversus susceptionem Theodoretii, contrâ Orientalium, Thracicorum, Ponticorum, & Asianorum studiis idem attollebatur, Iudices in his angustiis constituti eò confugere coacti sunt ut dicerent Theodoretum, tamen si locum suum recepisset auctoritate Leonis, venisse tamen ut accusatorem tantum, injurias suas ulturum, & expurgaturum si quid adversus eum proponeretur. nam uniuscujusque partis jus integrum esse. Vnde colligere licet absolutam non fuisse restitutionem Theodoretii, sed interim tantum valituram donec quæstio principalis, ex qua profecta erat ejus depositio, retractata fuisset. quod factum est in Concilio Chalcedonensi.

IV. Hic modus agendi repugnat aliquatenus canonibus Sardicensibus; quibus appellatio quidem ab Episcopum Romanum conceditur, non tamen restitutio ante

Ad. i. Cod.
Causa 1718
& 1719
ad. i. Cod.
ad. i. Cod.
Ad.

quæstio
1718
1719
1720
1721
1722
1723
1724
1725
1726
1727
1728
1729
1730
1731
1732
1733
1734
1735
1736
1737
1738
1739
1740
1741
1742
1743
1744
1745
1746
1747
1748
1749
1750
1751
1752
1753
1754
1755
1756
1757
1758
1759
1760
1761
1762
1763
1764
1765
1766
1767
1768
1769
1770
1771
1772
1773
1774
1775
1776
1777
1778
1779
1780
1781
1782
1783
1784
1785
1786
1787
1788
1789
1790
1791
1792
1793
1794
1795
1796
1797
1798
1799
1800